

BOŞ VAATLERE SON! HÜKÜMETE SORUYORUZ

16 Ekim'de CGT Seine-Saint-Denis'de Aulnaysous-Bois'deki bir yabancı işçi foyerinde basın toplantısı düzenledi.

Krizin derinleştiği şu dönemde yabancı emekçilerin iş ve işsizlik sorunları, ırkçılık ve özgürlükler üzerinde duruldu.

CGT Yürütme Kurulu'ndan Sekreter René LOMET'in başkanlık ettiği toplantıda, CGT Yabancı İşçiler Bölümü sorumlularından A. TANGUY, M. APOSTOLO, S. CAPPE söz aldılar.

Giscard (Jiskar)'ın 500 günlük iktidarı süresince yabancı emekçilerin durumunda hiçbir düzelme olmadığını, aksine durumlarının giderek bozulduğunu söyleyen René LOMET (Röne Lome) daha sonra Giscard d'Estaing hükümetine şu 5 soruyu yöneltti :

1 — Geçen Haziran ayı içinde Cenevre'de yapılan Uluslararası Çalışma Konferansında ,bütün üye ülke-

lerin yabancı emekçilere yerli işçilerle aynı hak ve fırsatları tanımamasını, bütün yabancı emekçilerin temel insan haklarına saygı göstermesini ve kişisel ve toplu özgürlükler konusunda hak eşitliğini garanti altına almasını gerektiren karar tasarısını imzalamayı Fransız hükümeti temsilcileri neden reddettiler ?

İşte iktidarın güzel sözleriyle garip bir biçimde çelişen eylemleri.

Evet, ya da hayır, Fransız hükümeti bu anlaşmayı uygulayacak mıdır ?

2 — Yetkililer Fransız hükümetinin imzalamayı reddettiği Cenevre Sözleşmesi gereğince işsiz kalan yabancı emekçilerin çalışma ve oturma izinlerini günlük çıkartmaksızın yenileyecek mi ? Yoksa hükümet onların işsiz olduğunu, bu sebeple de çalışma kartlarının yenilenemeyeceğini bahane ederek onları sınırışı etmeye devam mı edecek ?

3 — Yabancı emekçilerin ve ailelerinin onurlarını ve güvenliklerini korumak konusunda işçileri Bakanı ne gibi acil tedbirler almayı düşünüyor ?

Bu soruyu 17 Eylül günü CGT-CFDT ortak heyeti olarak Bakan M. Pomytovski'ye gittiğimizde de sormuş, ve hiçbir cevap alamamıştık.

4 — Hükümet, yabancı emekçilere özellikle Sosyal Sigorta ve Aile Yardımları konusunda hak eşitliğini sağlamak için bütün tedbirleri alacak, bunların uygulanması için elindeki bütün olanakları seferber edecek mi ?

Örneğin, yabancı emekçilerin kendi ülkelerinde oturan çocukları için 250 Fr. lık okul yardımını neden vermiyor ?

5 — FAS (Sosyal Faaliyetler Fonu)'ın topladığı fonun bir kısmı, kendi amaçları dışındaki başka masraflar için kullanılıyor. (Örneğin : Radyo ve Televizyon yayınlarına ödenek...). (Yabancı emekçilere konut sağlayan) bazı şirket ve foyerlerde, meslekleri yabancı işçileri « kontrol etmek », « gözlemek » olan görevlilerin ücretlerinin de bu fondan karşılandığı doğru mu ?

(dev. sayfa 4-5 de).

ASIM — N° 11 — 1975

50 CENT.

TÜRK İŞÇİLERİ

TÜRK İŞÇİLERİ İÇİN C. G. T. NİN AYLIK GAZETESİDİR
MENSUEL ÉDITÉ PAR LA C. G. T. POUR LES TRAVAILLEURS TURCS

CITROEN AULNAY VE LEVALLOIS'DA C.G.T. İLERLİYOR

Delege seçimlerinde CGT'nin oyları arttı.

Patronlar ve CFT sendikasının bütün oyunlarına rağmen Aulnay'de ve Levallois'daki personel delegesi seçimlerinde CGT'nin oyları artmış, CFT ise önemli bir oy kaybına uğramıştır.

Bilindiği gibi, özellikle yabancı işçi çalıştıran Citroën fabrikalarında bütün işçiler en tabii sendikal haklarından yoksun bırakılıyor, CGT'ye oy vermemeleri için ağır baskılara uğratılıyor, dayak yiyor, hatta işkence görüyorlar. Geçtiğimiz Nisan ayı içinde Aulnay'de yapılan seçimlerde patronlar

ve CFT, CGT'ye oy vereceklerini bildikleri işçileri oy vermektan alıkoymak için her türlü oyuna başvurdular. İşçiler oy verdikten sonra kullanmadıkları oy pusulalarını geri isteyerek kimin hangi sendikaya oy verdiğini tesbit ettiler. Bunun üzerine CGT mahkemeye başvurdu. Davayı kazanarak sahte Nisan seçimlerini iptal ettirdi.

Geçtiğimiz ay içinde yenilenen seçimlerde bütün baskılara rağmen Aulnay'de CGT'nin oyları % 3,27 artarak % 14,48'e çıktı, ve bir delege çıkardı. Buna karşılık CFT nin oyları önemli bir düşüş gösterdi. Aynı şekilde Levallois'de CGT'nin oyları % 3,45 artıp % 30,44'e çıkarken CFT'ninkiler % 2,36 düştü.

Seçimler konusundaki bir konuşma sırasında Aulnay'den Türkiyeli bir işçi arkadaş şöyle dedi :

« Biz, geldiğimizde CFT'yi filan tanımazdık, lisan bilmememizden istifade bizi zorla buna üye yaptılar. Meğerse sarı sendika imiş, bizi patronlara satıyor. Ama artık uyandık. İki sendikaya üye olmak da yasak değilmiş. Bir sürü arkadaşla birlikte hakkımızı esas koruyan CGT'ye de üye olduk. Patron sendikasını istemiyoruz. »

**CFT'NİN OYUNLARINI BOZALIM.
GERÇEK SENDİKAMIZ CGT'YE KATILALIM.
CGT'DE SAFLARIMIZI SIKLAŞTIRALIM.**

GERÇEK BİR SOSYAL SIGORTA İÇİN

Fransa'da bir sosyal sigorta kanunu kabul edileli (4 Ekim 1945) 30 yıl oldu. Kabul edilen kanun kapitalist Avrupa ülkeleri arasında en ileri sosyal güvenlik sistemiydi.

Nazi işgaline karşı güçlerin toplandığı Ulusal Direniş Konseyi'nin Programından esinlenen A. CROIZAT, G. BUISSON, H. RAYNAUD gibi CGT militanları, bu rejime işçi sınıfına hastalık, kaza ve sonuçlarına karşı yeterli bir koruma sağlayacak bir biçim kazandırdılar.

Gerçekten de, emekçilerin ve ailelerinin hastalık, iş kazası, yaşlılık, işsizlik, ölüm gibi olaylara karşı korunmasını ilk kez toplumun üzerine alması sağlanıyordu.

Ve gene ilk kez, bu olayların sorumlusunun yalnızca emekçi değil, bütün toplum, özellikle de işverenin kendisi olduğu kabul ediliyordu.

Ve bu kanunun uygulanışını, emekçiler kendi aralarından seçtikleri temsilciler yoluyla denetleyeceklerdi.

30 yıl geçti. Bu 30 yıl boyunca CGT'nin çağrısına uyan emekçiler, bu kazançları koruma ve daha ileri götürmenin mücadelesini verdiler, veriyorlar.

1948'de işçi bakanlar hükümetten uzaklaştırıldılar. Saldırıları o günden beri kesilmedi.

1945'deki sosyal sigorta sistemi bugünkünden kat kat üstündü.

Gerçekte masraflar arttıkça, sigortalılara ayrılan ödenekler donduruldu, ya da geriledi.

Sigortalı hastalara ödenen gündelik

ücret oranı 30 yıldır artmadı. Bugün Fransa'da bu ödenek Ortak Pazar ülkelerindeki en düşük ödenektir.

— İlaç masraflarının ödenmesi % 80'den % 75'e düşürüldü. (Hatta bu oran 1968'deki mücadelelerden önce % 70 idi.)

— Aile yardımları konusunda da temel ücretin gözönünde bulundurulması, satınalma gücünün % 50 azalmasına neden oldu.

Bu konuda hükümet, yabancı emekçilere ayrıca bir ceza uyguluyor. Ülkelere oturan aileleri için ücretlerinden Fransız emekçileriyle aynı miktar kesinti yapılmasına rağmen, bu kesintinin çok az bir bölümü onlara geri veriliyor.

Emeklilik konusunda da büyük bir yenilik yok. Milyonlarca emekçi CGT ve CFDT'nin « 60 yaşında ve ücretin % 75'ile emeklilik » talebi doğrultusunda harekete geçiyor.

Sosyal sigorta sisteminin nüfusu modern hayatın afetlerine karşı koru-

— İş kazaları ödeneği de emekçilerin yararına kullanılacağı yerde, patronların aşırı kâr arzusuna öncelik tanınıyor. Hükümetin politikasını haklı çıkarmak için, çalışma koşullarının çok zor olduğu, Lievin'de bu iş kolunda çalışan 41 madencinin öldüğü Fransız Kömür İşletmelerinde Genel Yönetim « Hayat, tehlikeler üzerine kuruludur » diyebilmektedir.

Kısacası, Sosyal Sigorta'nın bütünüyle emekçilerin hizmetinde olması gerektiğini gözlerden gizlemek için ellerinden geleni yapıyorlar.

Bu kuruluşun 30uncu yılı, bütün emekçiler, bütün CGT militanları için; sosyal sigortanın herkese gerçek bir sosyal güvenlik aracı haline gelmesi için bir mücadele dönemi olmalıdır.

Emekçiler, Ortak Hükümet Programı'ndaki tekliflerden esinlenerek, Fransız ve yabancı emekçilerin kendi aralarından seçtikleri temsilciler tarafından yürütülen gerçek bir sosyal sigorta sistemini,

— hastalığa, iş kazalarına karşı korunmanın gerçekten yeterli olmasını,

— sağlık harcamalarının sigortalının omuzlarına yüklenmemesini,

— emekliliğin emekçiler için gerçekten bir dinlenme ve sükunet dönemi olmasını, talebedeceklerdir.

30 yıl önce bunun temelini atanları örnek alarak Fransız ve yabancı emekçiler; birlikte, herkesin ihtiyaçlarına gerçekten cevap veren bir siyaseti uygulatabileceklerdir.

GRANDİN : İŞ GÜVENCESİ İÇİN 8 AYLIK MÜCADELE

Grandin, Thomson'a bağlı radyo yapan bir firma. Büyük patronlar Şubat ayında iflas ilan edip tüm personeli işten çıkardıklarını bildiriyorlar. Bu olaydan sonra, burada çalışanların büyük bir kısmı direnişe geçerek işyerini işgal ediyor. Grandin'deki mücadelenin başını CGT çekiyor.

Çoğunluğu kadın emekçilerin oluşturduğu Grandin işçilerinin mücadelesini tüm emekçiler, tüm demokratik güçler geniş çapta desteklediler. Yürüyüşlerde, toplantılarda kırmızı giysili Grandin'li kadın emekçiler büyük ilgi ve sevgi topluyorlardı diğer emekçilerden. Bölgenin demokratik belediye-

si, direnişte geçen 8 ay boyunca Grandin'lilere yiyecek sağladı.

Bugün Grandin direnişi sona erdi. Ancak Grandin meselesi kapanmadı. Bütün işten çıkarılanların yeniden işe alındığı, ücretlerine önemli bir zam yapılan, siyasal örgütlenme özgürlüklerine kavuşan Grandin emekçileri « Mücadele bitmedi » diyorlar. Şimdi büyük bir çoğunluğu, direnişi başarıyla sürdüren CGT'de örgütlendiler. İşsizliğe, hayat pahalılığına, emekçiler üzerindeki baskılara, krize karşı mücadelelerini daha büyük bir kararlılıkla yürütecekler.

**DİRENİŞE CGT ÖNDERLİK ETTİ.
GRANDİN İŞÇİLERİ KAZANDILAR.
SAFLARINI CGT'DE SIKLAŞTIRIYORLAR.**

HAKLARIMIZ... HAKLARIMIZ... HAKLARIMIZ...

YABANCI EMEKÇİLERİN SENDİKAL HAKLARI

Bütün yabancılar, özgürce istediğimiz bir sendikaya kaydolabilir ve Fransız emekçilerine tanınan hakları kullanabiliriz : İşyerinde bildiri ve sendika gazetelerini dağıtmak (işe giriş ve çıkış saatlerinde), üye aidatlarını toplamak, v. b... (Önemli : Kanun, bir işçinin işe alınması için bir sendikaya bağlı olup olmadığının araştırılmasını, onun cezalandırılmasını ve işten çıkarılmasını patronlara yasak etmiştir. Mesela; bir işe girmek için doldurulan soru kağıdında « Bir sendikaya bağlılığınız varmı ? » biçiminde bir soru olamaz).

GREV HAKKI

Grev hakkı bütün emekçilere tanınmıştır. Bu temel hak Fransız Anayasasınca da belirlenmiştir. İspanya gibi grevin yasalarca yasaklandığı ülkelerden gelenler için de bu hak geçerlidir.

PERSONEL DELEGELERİ

— Yabancı emekçiler delege seçimlerinde *o kullanabilirler* : 16 yaşından büyük olmaları ve işyerinde 6 ay çalışmış olmaları şartıyla.

— Aday olabilirler : 18 yaşından büyük olmaları, en az bir seneden beri çalışıyor olmaları ve biraz Fransızca bilmeleri şartıyla.

(Önemli : Biraz Fransızca bilmek yeterlidir, Fransızca okuma yazma bilmek gerekliliği yoktur. Bunu değerlendirmek patronlara düşmez. Zorluklar halinde C.G.T. sendikasına haber vermek yeterlidir).

— Delegeler her sene seçilirler.

— Delegelerin görevi, emekçilerin taleplerini sunmaktır. Serbestçe hareket ederler. Delegelik yapmak için en az 15 saatlik hakları vardır.

— Delegeler ayda en az bir kez Müdüriyete ka-

bul edilirler. (Taleplerini 2 gün önceden iletirler. Müdüriyet, toplantıdan sonraki 4 gün içinde yazılı cevap vermek zorundadır). Diğer toplantılar istek üzerine olur.

İŞYERİ KOMİTESİ (C.E.)

— Yabancı emekçiler, personel delegeleri için olduğu gibi, seçimlerde oy verebilirler ve aday olabilirler.

— İşyeri komitesi (C.E.) seçimleri her iki sene- de bir olur. İşyeri komitesi 49'dan fazla ücretlinin çalıştığı bütün işyerleri için zorunludur. Uygulamaya karşı çıkan işveren sendika tarafından mahkemeye verilebilir.

— C.E. ayda en az bir kez toplanır. Düzenli olarak, işyerinin gidişatı hakkında bilgilendirilmesi zorunludur. (Üretim, talep, çalışma koşulları...) İşyeri şefi önemli sorunlarda (özellikle iş, yabancı emekçilerin konutları, vs). C.E.'yi bilgilendirir.

SENDİKALAR

1968 Mayıs-Haziran grevlerinden sonra, sendikalar işyerinde tanınma hakkını elde ettiler. Sendika delegeleri bundan ötürü, 1968'den beri mevcuttur.

Sendika delegesi - Sendikasının şubasını temsil eder, ve işyerinin bütün emekçilerinin çıkarlarını savunur. Her an Müdüriyete çıkabilir. Personel delegesine yardım edebilir. Sözleşme yapar ve anlaşmaları sonuçlandırabilir.

— Yabancı emekçiler, Fransız emekçileri gibi sendika delegesi olabilir. 18 yaşından büyük ve işyerinde bir seneden beri çalışıyor olması şartıyla. Sendika delegesi kendi sendikası tarafından tayin

edilir. Patron iadeli taahhütlü bir mektupla uyarılır. (Mektubun ikinci bir örneği çalışma müfettişine - inspecteur de travail - gönderilir).

1975 Temmuz'undan beri yabancı emekçiler, resmen *sendika yöneticisi* olabilirler. Bu C.G.T.'nin uzun bir süredir verdiği mücadelenin bir sonucudur. Fakat kanunda bazı kısıtlamalar vardır.

— Yabancı emekçiler, sendika tarafından yönetici tayin edildiğinde Fransa'da 5 yıldır çalışıyor olması (Ortak Pazar ülkeleri dışındakiler için) gerekir. (Yabancı emekçiler sendika yönetim üyelerinin üçte birinden fazlasını teşkil edemezler).

C.G.T. ye göre, bu kısıtlamalar Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (O.I.T.) sendikal özgürlükler üzerine olan 87 numaralı anlaşmasına aykırıdır. Kaldı ki, Fransa bu anlaşmayı 1951'de imzalamıştır !

İŞTEN ÇIKARILMAYA KARŞI KORUNMA.

Bir patron, bir personel delegesini veya İşyeri Komitesi (C.E.) üyesini (seçilmiş üye veya İşyeri Komitesinde sendika temsilcisini) İşyeri Komitesi onaylamadan işten çıkaramaz.

İşyeri Komitesinin reddinden sonra da Çalışma Müfettişliğinin iznini istemesi gerekir.

(Önemli : Eski seçilmişler 6 ay boyunca, birinci turun seçilememiş adayları da 3 ay boyunca aynı hakka sahiptir).

Bir sendika delegesi Çalışma Müfettişliğinin resmi izni olmadan işten çıkarılamaz. (Eski sendika delegeleri 6 ay boyunca bundan yararlanır).

(Önemli : Bir işyeri anlaşması her zaman için sendikal hakları daha ileri kılabilir).

İSSİZLER DİKKAT !

CGT, Uluslararası Çalışma Büro'sunun ölçülerine dayanarak işsiz sayısının 1 milyon 500 bine çıktığını söylerken hükümet, hala bu sayının 950 000 olduğunu söylüyor. (Sanki bu da azmış gibi !).

Fakat, kayıt işlemlerini kolaylaştırmak için. İş Bulma Kurumları memur sayılarını arttıracığına, hükümet temsilcisi **bir aydan fazla bir süredir kayıtlı** olup işsizlik parasını alamayanlara bir soru kağıdı gönderme kararı aldı. **Bu soru kağıdı gönderildikten sonraki 10 gün içinde doldurularak geri gönderilmezse, işsiz kişi haklarını yitirecektir.**

İşsizleri yeni bir sıkıntıya sokmaktan başka hiçbir işe yaramayan bu şart, işsizliği azaltmaz ;

fakat kuşkusuz, kayıtlı işçilerin sayısını azaltabilir, bunlar da böylece bütün sosyal haklarını kaybetmiş olurlar : örneğin, çocuk tazminatları, sosyal sigorta hakları kesiliverir vs...

Fransızca'yı bilmeyen veya zor okuyan yabancı işçiler için bu davranış, dertlerine eklenen yeni bir tehittir.

Bu konuda uyanık olalım.

CGT'nin çeşitli bölgelerde örgütlediği işsizler komitelerine katılalım. Böyle bir soru belgesi elimize geçti mi hemem komitemize haber verelim. Etrafımızdaki arkadaşları da bilgilendirelim.

Bulduğumuz yerde CGT işsizler komitesi yoksa, derhal CGT, subesine, ya da Sendikalar Birliği'ne başvuralım.

FRANSIZ VE YABANCI EMEKÇİLER FRANSA'DA AYNI PATRONLAR TARAFINDAN SÖMÜRÜLÜYORLAR

BÜTÜN EMEKÇİLER BİRDİR, ÇIKARLARI, KAVGALARI BİRDİR HAKLARI DA BİR OLMALIDIR. C.G.T. YERLİ, YABANCI İŞÇİLERİN HAK EŞİTLİĞİ VE BU HAKLARIN DAHA DA GELİŞTİRİLMESİ İÇİN MÜCADELE EDİYOR.

C.G.T.'NİN BASIN TOPLANTISI...

IRKÇILIK, YABANCI DÜŞMANLIĞI VE ÖZGÜRLÜKLER.

Aubin TANGUY

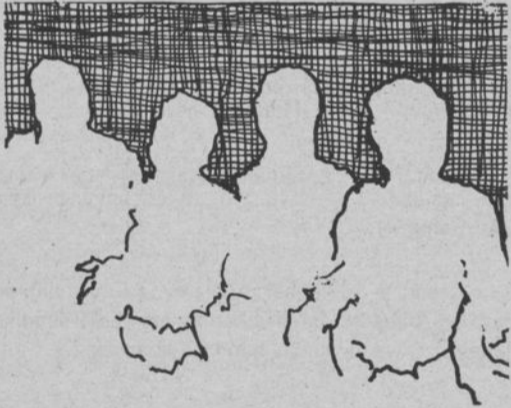
Sekreterimiz René LOMET Hükümete 5 soruyu yöneltmeden önce CGT'nin Yabancı İşçiler Ulusal Sekreterliğinin üç üyesi konuştu.

Önce Aubin Tanguy ırkçılık ve yabancı düşmanlığının, özgürlüklere ve yabancı emekçilerin onuruna saldırıdan başka bir şey olmadığını ve bunların esas hedefinin hoşnutsuzlukların esas nedenini gözden gizlemek ve bedelini başta yabancı emekçiler olmak üzere tüm emekçilere ödetmek olduğunu söyledi.

TANGUY, sözlerine şöyle devam etti : « Bu da ırkçı kaatillerin, ırkçılığa karşı kanuna rağmen iktidar tarafından neden hoş karşılandıklarını gayet iyi açıklamaktadır ». Cezayirli emekçilerin kendilerini güvensizlik içinde hissetmelerinin, Cezayir Devlet Başkanı Bumedyen'in 20 Eylül 1973'de yabancı işçi göçünün durdurulduğunu açıklamasına sebep olduğunu hatırlattı.

İktidarın ırkçılığı körükleyen bazı tutumlarını, yabancıları kendilerini güvensizlik içinde hissetmelerine sebep olan ayırıcı güçleri açığa vurdu. Aynı biçimde, sık sık rastlanan aşikar yasa dışı davranışları da gösterdi.

TANGUY, ayrıca şu soruyu da sordu : « Eğer

yabancı işçiler kişi haklarından, hayat garantisinden yeterince yararlanamıyorsa, sendikal hakları aldattıcı, göstermelik olmaz mı ? »

İşçileri Bakanı Pomyatovskî'nin uygulattığı polls korkusu, sınır dışı edilme tehdidi, vatandaşlığa kabul edilmeme, « yumruk darbesi » uygulamaları, iktidarın CFT adamlarının CHRYSLER ve CITROEN'deki kanundışı eylemlerine yeşil ışık yakması, yabancı emekçilerin özgürlüklerine indirilen darbelerdir.

İktidarın bu hoş harşlayışının yanında — tabii, doğrudan yardımı yoktur — patronlar ayrıca kendi yurttaşlarına baskı yapan bazı yabancı konsoloslukların (Fas, Tunes, İspanya) yardımlarından da yararlanıyor.

TANGUY konuşmasını şu soruyla bitirdi : « Toplum düzenini asıl kim bozuyor ? » (sınırdışı etmelerde en çok gösterilen sebep budur). « Grev yapan işçiler mi, yoksa yeterli güvenlik tedbirleri almadıkları için emekçilerin ölümüne sebep olan patronlar mı ? » (İş kazalarından yılda en az 2500 kişi ölür).

İrkçılığa karşı mücadele ve özgürlükler konusunda şöyle bir soru sorulabilir : « Fransa'da iktidarın tutumu, uluslararası Çalışma Konferansı'nın Haziran ayında aldığı kararlara uymamaktadır. Acaba Fransız hükümeti bu yüzden mi bu kararları kabul etmekten çekiniyor ? »

İŞ VE İSSİZLİK SORUNLARI

Marius APOSTOLO

İkinci olarak CGT Yönetim Kurulu üyesi ve Yabancı İşçiler Bölümü sorumlusu Marius APOSTOLO söz aldı.

« Valery Giscard d'Estaing'in 500 günlük iktidarı, Yabancı İşçi Bakanı DIJOUR'nun bildirdiği 32 karar, Bütün bunlardan sonra yabancı işçiler acaba 'yaşama sevincini' bulabildiler mi ? ».

APOSTOLO bu soruyu sorduktan sonra, iş konusunda yapılan eylemleri ve bunların sonuçlarının kısa bir bilançosunu yammaı öneriyor. Bunu belirli iki konu üzerinde durarak işliyor.

İş ve işsizlik ; ve « işçi ticareti ».

« Temmuz 1974'de hükümetin yabancı işçi göçünü durdurması belirli birkaç sonuç getirmiştir : (Ortak Pazar ülkeleri hariç) Cezayir'den işçi göçünün bu ülke tarafından 1973 Eylül'ünde durdurulduğunu gözönüne alırsak, yine de yabancı işçi göçü yüzde 80 azalmıştır.

« Memleketlerine tatil için giden binlerce işçi, Fransa'nın iş piyasasını düşünerek geri dönmemişlerdir.

Böylece bütün haklarını kaybetmiş oluyorlar.

Oysa işsiz sayısı yine de azalmadı. Tam tersine ; arttı.

Dolayısıyla, YABANCI İŞÇİLERİN İŞTEN ÇIKARILIP GERİ GÖNDERİLME SININ İSSİZLİK SORUNUNA HIÇBİR SEKİLDE CEVAP GETİRMEYİ GÖRÜLMEKTEDİR.

« 29 Temmuz 1975'de Cumhurbaşkanı televizyonda şöyle konuşuyordu :

« ...belirli bazı işler var ki, bundan böyle Fransa'da Fransızlar tarafından yapılabilirler ; bu yüzden, çalışma ve eğitim şartları yeniden düzenlenmelidir... ».

« Bu sözler kabul edilemez. Çünkü iki temel fikirle ortaya çıkan ırkçı kampanyayı desteklemektedir. Bu fikirler şöyle özetlenebilir :

1 — Yabancılar Fransızların ekmeceklerini yiyorlar, demek ki bunların gitmesi vatandaşlara iş alanı açacaktır .

2 — En ağır ve en düşük ücretli işler yabancılara layıktır, Fransızlara değil.

Bize göre ise, ne yabancı ne de Fransız emekçiler, krizin ve işsizliğin sorumlusu değildir, ve bunların yükünü çekmemelidirler.

« Aynen kadınlar ve gençler için olduğu gibi yabancı işçiler için de iş sorunları, satınalma gücü ve meslek eğitimi sorunlarıyla birlikte baş meseleler arasında yer alır. Gerçekten, Çalışma Bakanlığı'nin verdiği rakamlara bakılırsa, iş

arayan yabancı işçi sayısı, iş arayan Fransız sayısından daha çabuk artmıştır. »

Daha sonra M. APOSTOLO, 2 Mayıs 1975'de Paul DIJOUR'nun hazırladığı kararı açıklıyor :

« Bir yıl için geçerli çalışma kartı sahibi, bu kartın bittiği tarihte işsizse, kartını YALNIZCA 3 AY İÇİN UZATTIRILIR.

Fakat bu 3 ayın sonunda hala işsizse, hükümet onu geri gönderebilir, hatta bunun için zor da kullanabilir.

3 yıl geçerli çalışma kartı sahiplerine gelince, aynı durumda olanların kartları bir yıl uzatılacaktır, ve bu bir yılın sonunda iş bulamamışlarsa kendilerine hiç bir garanti verilmez.

Bu yeni kararlar, Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 1975 Haziran'ında Cenevre'de yapılan 60uncu toplantı döneminde kararlaştırılan yeni Uluslararası Sözleşme ile hiç mi hiç bağdaşmıyor. Çünkü bu sözleşmeye göre, işini kaybetmiş olan yabancı, turist sayılmaz, ve işsiz kalması oturma ve çaluma izinlerini etkilemez. »

M. APOSTOLO, sonra bizim çok açık olan tavrımızı hatırlatıyor :

« Bizim için, yeni yabancı işçilerin alınmasından önce, hükümetin ve patronların birkaç yıldan beri güttükleri siyasetin kurbanları olan yabancı işçilerin durumlarının aydınlanması, ve bunun kurallara uygun bir biçimde yapılması şarttır. Ayrıca, herhangi bir biçimde yapılması şarttır. Ayrıca, herhangi bir biçimde yapılması şarttır. Ayrıca, herhangi bir biçimde yapılması şarttır. »

Fransız Hükümeti'nin bu Uluslararası Sözleşmeyi onaylamadığını hatırlatan arkadaşımız sözlerini şöyle bitiriyor : « CGT, Fransız Hükümetini ; bu önemli sözleşmeyi onaylamaya ve gerçekten yürürlüğe geçirmeye zorlamak için mücadelesini sürdürecektir. »

IRKÇILIĞA, AYIRIMCILIĞA SON !
İŞ TEMİNATI, İSSİZLİK KONUSUNDA
EŞİT HAKLAR İSTİYORUZ !

GISCARD HÜKÜMETİNE SORUYORUZ

SOSYAL HAKLARIMIZ

Serge CAPPE

Üçüncü olarak CGT'nin genel merkezinde Yabancı İşçi Göçü Bölümü sorumlularından ve yabancı emekçilerin sosyal hakları üzerine çalışan Serge CAPPE söz aldı.

CAPPE, sosyal haklar konusunda yapılan ayırmacılığın yabancı emekçiler üzerine ağır bir biçimde çöktüğünü, bunun, krizle birlikte insanlık dışı bir nitelik aldığını gösterdi.

Uzun mücadeleler sonunda, AET (Ortak Pazar) Adalet Komisyonu yabancı işçi çocuklarına burs hakkı tanımadığı için Fransa'ya mahkûmen etti.

Bunun üzerine Fransız Hükümeti, bunlara burs hakkını tanımak zorunda kaldı. Fakat yabancı işçilerin üniversite çağındaki çocuklarına bu hak hâlâ verilmiyor.

Son günlerde AET Adalet Komisyonu'nun aldığı diğer bir karar da CGT'yi bir kez daha haklı çıkarmaktadır: SNCF (demiryolu işletmeleri) in çok çocuklu ailelere tanıdığı indirim kartı, AET ülkelerinden gelen yabancı işçilere de verilecektir. « M. Durafour ve M. Dijoud, Ortak Pazar ülkelerin

işçilerinin bu haktan yararlanabilmeleri için gerekli tedbirlerin alınması, bu haktan henüz yararlanamayan Portekiz, İspanyol, Türkiye, ve Yugoslav emekçilere de verilmesi için daha ne bekliyorsunuz? ».

Serge CAPPE, arkasından, güvenlik tedbirlerinin yetersizliği nedeniyle meydana gelen iş kazaları, sakatlıklar ve hastalıklar üzerinde durdu. İş kazalarına uğrayanlar arasında yabancılar Fransızlardan aşağı yukarı 2 kat daha fazladır. Bunlar kaza değil cinayettir. Sorumlusu da yeterli güvenlik tedbiri almayan işverenlerdir. Ama ne işçileri ne de Çalışma Bakanları bu 'patron cinayetleri' karşısında kollarını kıpırdatmamaktadır.

Meslek eğitimine gelince, rakamlar konuşuyor, Dijoud'yu yalanlıyor. Meslek eğitimi gören 42 bin kiseden yalnızca 5500 ü yabancı.

Konuşmacı, çocuk ve aile yardımları konusunda yapılan ayırmacılığa da değindi. Çocukları kendi ülkelerinde kalan yabancı emekçiler daha az yardım alıyorlar. Bu yüzden, satınalma güçleri daha fazla düşüyor.

Ancak Fransız Hükümeti onlardan yüksek vergiler kesmeyi hiç ihmal etmiyor. CGT'nin yaptığı hesaba göre, yabancı emekçiler 728 bin çocuk için 1 milyar 312 milyon frank kaybettiler.

Diğer bir haksızlık; yabancı emekçiler, Fransa'nın kabul edip imzalamış olduğu Uluslararası Çalışma Büro'sunun bir sözleşmesine rağmen sakatlık yardımıyla faydalanamıyorlar.

Hükümet, Sosyal Faaliyetler Fonu' (FAS) nu amacından saptırarak kendi ayırmacı politikasına alet etmektedir. Bu paralar televizyon, radyo programlarını finanse etmeye kadar çeşitli yerlere sarfedilmektedir. Oysa FAS'in kasasını yabancı emekçilere ödenmeyen sosyal yardımlar oluşturmaktadır.

İşte, hükümetin ayırmacı politikası ve düzenbazlığı...

TALEPLERİMİZİ KABUL ETTİRMEK İÇİN İLERİ!

CGT, OLUMLU BİR SONUÇ ALMAK İÇİN GENİŞ BİR KAMPANYA AÇIYOR

Cumhurbaşkanı'nın ve Bay Dijoud'nun laf ebellikleri işçileri her geçen gün daha çok bezdiriyor.

Bütün sorularına olumlu cevaplar alabilmek için, Fransızlar ve yabancılar eyenlerini güçlendireceklerdir. Bunun için CGT yabancı işçilerin sorunlarıyla ilgili yeni ve geniş bir kampanya düzenliyor.

Cezayir İşçileri Genel Birliği (UGTA) ve Portekiz Sendikalar Birliği (Enteresendikal) heyetlerinin CGT'yi ziyareti dolayısıyla bu eylem ilk önce Portekizlilere ve Cezayirlilere seslenecektir.

Daha sonra, 1976'da Fas ve Türkiye

işçilerinin sorunları üzerine iki Araştırma Günü düzenlenecektir.

Bu eylemler, baharda yapılacak olan yabancı işçilerin sorunlarıyla ilgili CGT'ncü Ulusal Konferansıyla noktalanacaktır.

René Lomet konuşmasına son verirken, işçi sınıfının mücadelesinde Fransız ve yabancıların birlikte eyleme katılmalarının CGT için ne kadar önemli ve değerli olduğunu hatırlattı. Yabancı işçilerin gitgide daha kalabalık bir biçimde Fransız işçilerle elele mücadeleye katılmalarının verdiği sevinci bildirirken, bunun, yabancı işçiler konusunda CGT'nin hazırladığı yeni kampanyanın başarısını sağlayacak en iyi teminat olduğunu belirtti.

HÜKÜMET, GENEVRE "ULUSLARARASI YABANCI İŞÇİ SÖZLEŞMESİNİ" TASDİK ETMELİDİR!

Daha iyi ve daha uzun yaşamak için

Emeklilik yaşının, erkekler için 60, kadınlar için 55 yaşına düşürülmesi talebi, ücret kaybı olmaksızın çalışma süresinin azaltılması talebine yakından bağlıdır.

Bu talepler şüphesiz yeni değildir, fakat son derece acildir. İster Paris'te, ister Lizbon, Roma, Madrid, Cezayir veya Ankara'da doğmuş olsun, Fransa'da çalışan bütün ücretlileri ilgilendiriyor... Mesele daha iyi ve daha uzun yaşama meselesidir.

Emekçiler emeklilik hakkını kazanmak için çetin mücadeleler verdiler. Gözlerini kâr hırsı bürümüş patronların amacı bizlerin iş gücünü sonuna kadar tüketmek, posamızı çıkartıp atmaktır. Bizler ise elbette bu insanlık dışı çarka karşı direnmek için, daima emeklilik yaşının düşürülmesini savunuruz.

Bilim ve tekniğin hızla ilerlemesine rağmen, çalışma şartları ağırından bir şey kaybetmiyor. Fransa'

da emeklilik yaşı, yüzyılın başında olduğu gibi hala 65.

— Fransız işçiler gibi, yabancı işçi de, Sosyal Sigorta kesintileri karşılığında İhtiyarlık Sigortasına hak kazanır. Bu emeklilik maaşını oluşturur.

— Emeklilik maaşı hesap edilirken chômage (şomaj)'a kayıtlı olarak geçirilen süre de dikkate alınır.

— İhtiyarlık Sigortası hesap edilirken, Türkiye ve Fransa'daki çalışma sürelerimiz dikkate alınır ve birbirine eklenir.

— Kendi ülkesine dönen yabancı işçiye, emeklilik maaşının ve ek emeklilik ödentisinin verilmesine devam edilir.

— Emekli olmuş bir yabancı işçi eğer vefat etmişse, eşi dulduk maaşı alabilir.

İşçiler eskiden acımasızca günde 13-14 saat çalıştırılırlardı. İşçi sınıfı 1880 yıllarında 8 saatlik iş gününü

elde etmek için zorlu mücadeleler verdi. 8 saatlik iş gününün kazanılması adına 1 Mayıs işçi bayramı olarak kabul edildi.

Bugün Fransa'da haftalık iş süresi 40 saat olarak belirlendiği halde, istatistikler ortalama 44 saat çalışıldığını gösteriyor. CGT, ücret kaybı olmaksızın haftalık çalışma süresinin 40 saate indirilmesini istiyor. Yani bugün ortalama 48 saat çalışan bir işçinin, bu süre için aldığı ücret düşürülmeksizin 40 saat çalışmasını.

İçinde bulunduğumuz dönemde, emeklilik yaşının ve iş süresinin kısaltılması taleplerinin anlamı büyüktür. Bu talepler gerçekleştirildiği takdirde, binlerce işsize yeni işler boşalacaktır.

İşsizliğin nedenini yabancı işçilerin varlığına bağlamaya yeltenen patronlar ve hükümetleri taleplerimize karşı çıkıyorlar. Böylece işçi düşmanı yüzlerini bir kere daha gösteriyorlar.

KRİZ : C.G.T.'NİN ÖNERİLERİ

Krizin bugünkü durumunda, C.G.T., üretimin gelişimini garanti altına alacak, işsizlik, enflasyon ve pahalılıkla karşılaşacak, Fransız ekonomisinin dışa bağımlılığını azaltıp ticareti yeniden dengeleyecek, emekçilerin taleplerini karşılayacak tedbirleri sürekli olarak hatırlatıyor.

Bu öneriler özetle şöyle :

- Ana ihtiyaç maddeleri üzerindeki katma değer vergisinin azaltılması,
- Geniş çapta tüketilen bazı maddelerin, üretim için en önemli endüstri maddelerinin, fiyatlarının, kamu hizmetleri tarifelerinin, kıraların dondurulması,
- Büyük şirketlerin kâr haddelerinin indirilmesi ve denetlenmesi,
- Halkın tasarruflarının enflasyona karşı korunması,
- Herşeyden önce sağlam bir iç pazara dayalı, satın alma gücünün artırılmasını öngören, yeni işler yaratıcı bir ekonomik gelişme siyasetinin uygulanması.

C.G.T. PARIS LOKALI

Paris bölgesinde çalışan Türkiye'li işçiler için CGT'nin lokali her Pazar saat 14.00-18.00 arasında açıktır.

Adres : 38, Rue Blanche
75009 - Paris
metro : Trinité

FRANSIZ VE YABANCI EMEKLİLER

YE
ÜYE OLUN,
ÜYE YAPIN

GİRİŞ BÜLTENİ

CGT' YE ÜYE OLMAK İÇİN :

Soyadı, adı ..... Doğum yılı .....
ADRES .....
Çalıştığı yer ..... Çalıştığı yerin adresi .....
Şehir ve Bölge .....

Bu bülteni tanıdığınız bir C.G.T. delegesine veya C.G.T., 213, rue Lafayette, Paris 10me adresine yollayın.

BASKIYA RAĞMEN MÜCADELE YÜKSELİYOR

İşçi sınıfı, emekçi halk, demokratik, yurtsever güçler gittikçe birleşip güçlenirken, egemen sınıfların saflarında çatlama, bölünmeler artıyor. Dört partili yamalı bohça koalisyon içinde rezil bir kavga şiddetini arttırarak sürüyor. AP MSP'ye yükleniyor, MHP AP'ye saldırıyor... Daha bir araya gelip bir meclis başkanı bile seçemediler.

Egemen sınıflar, demokratik, antifaşist güçlerin birleşmesinden, güçlenmesinden telaşa düştüler. Çaresizliklerini göze batırmak istercesine kaba kuvvete başvuruyorlar. Sendikasını özgürce seçmek, isteyen işçiye, toprak kavgasındaki yoksul köylüye, sendika hakkını arayan memura, öğretmene, geleceğini güvenlik altında görmek isteyen gence karşı saldırıları arttırıyor. Gün geçmiyor ki gazetelerde faşist komandoların, polis, jandarmanın direnişteki işçilere, toprak işgalindeki köylülere, yürüyüş yapan öğrencilere, öğretmenlere saldırdığını, yaralanmaların, ölenlerin haberlerini okumayalım.

Hakim sınıflar, ülkeyi yeni bir 12 Mart'ın eşiğine getirmek istiyorlar. İstiyorlar ki, işçiler, emekçiler, yurtseverler en ufak haklarını bile aramasınlar, o baskı ve işkence rejiminde kendileri aşırı kâr istahlarını bol bol doyursunlar, yeni vergiler, yeni yeni zamlarla, canı çektiğinde işçileri işten çıkararak kendi kalkınmalarının yükünü emekçilere çektirsinler. İstiyorlar ki Türkiye'de kendilerinininkinden başka kimsenin sesi çıkmamasın.

Ama yiğit işçi sınıfı, emekçi halk, tüm yurtseverler buna meydan vermeyecekler. Sağdan ve « sol » dan gelen kışkırtmalara gelmiyorlar. İşte ; seslerini yükseltiyorlar :

— Bigadiç'te Borasit maden ocağında 501 işçi greve başladı.

— Pancar Motor fabrikasında 1200 işçi direnişte.

— Sarı Türk-İş'ten kopmalar arttı : GES-İŞ (Elektrik, Su ve Gaz İşçileri Sendikası) DISK'e katılma kararı aldı.

— Sheraton Oteli'nin 490 işçisinden 399'u DISK'e bağlı Turizm-İş'te örgütlendiler.

— Sümerbank'in Beykoz Deri ve Kundura fabrikasında direniş, sürüyor.

— TÖB-DER (Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği) 6 Aralık'ta kıyımları, hayat pahalılığını, faşist baskıları protesto için 15 ilde miting ve yürüyüş düzenleyecek.

— MC Hükümetinin fiyat ve kredi politikasını protesto için Doğanşehir'de Akçadağ'lı 8 bin fasulye üreticisi 80 kilometrelik bir yürüyüş düzenledi.

— Öğretmen liselerindeki öğrenciler boykota başladı.

— MEYAK (Memur Yardımlaşma Kurumu) a üye memurlar, ücretlerinden yapılan kesintilerin iadesi için gerekli kanunun çıkması için milletvekillerine baskı yapıyorlar.

— Çanakkale Bayramıç ve Ankara Şerefli Koçhisar'da öğretmenler İhanet Cephesi'nin öğretmen kıyımını protesto etmek için toplantı ve yürüyüş düzenlediler.

— Faşist Franko'nun cinayetlerini protesto etmek için İspanyol konsolosluğunun elektriğini ve suyunu kesen Ankara Belediye Başkanı Vedat Dalokay hakkında Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi 8 yıl hapis isteğiyle dava açtı.

— Yılmaz Güney ve cezaevi arkadaşları Devlet Güvenlik Mahkemelerini protesto etmek için yedi gün süreli açlık grevine başladılar.

Seçimlerde MC iktidarı geriledi

Türkiye' de senatonun üçte bir yenileme ve boş milletvekillikleri için seçimler 12 Ekim'de yapıldı. Seçimler, faşizme karşı yurtsever güçlerin bir başarısı oldu. Hele işçilerin yoğun olduğu büyük kentlerde MC partileri büyük yenilgiye uğradılar. AP nin İstanbul'dan senatör adayı gösterdiği 12 Mart işkencecisi Faik Türün bu akibete uğrayanlardan.

Seçimlerde AP'nin senatör sayısı 82'den 78'e düşerken, CHP'ninkiler 45'den 62'ye çıktı.

Demokratik taleplerle ortaya çıkan CHP'

nin oy oranı yüzde 34.4 den yüzde 44.2 ye yükseldi.

Bu seçimler, sermayeci sınıfların kendi aralarındaki çatışmaları iyice su yüzüne çıkardı. İktidarın ayakları altında çatırdadığını gören gerici partiler, işçi sınıfı, emekçi halk, ve yurtsever gençler, aydınlar üzerindeki baskıları kışkırtmaları arttırdılar. Silahlı saldırılar, cinayetler düzenleyip bundan sonra « solcular memleketi uçurumun kenarına sürüklüyor ! » diye yaygarayı basanlar, esas anarşistlerin kendileri olduğunu gittikçe daha açık bir biçimde gözler önüne seriyorlar.

CUMHURİYET'İN 52. YILINDA

Her yıl olduğu gibi bu yıl da 29 Ekim'de Cumhuriyet Bayramı şaşaalı bir biçimde kutlandı. Türkiye işçilerinin çalıştığı Batı Avrupa ülkelerinde de herhalde konsolosluklar kutlama toplantıları düzenlediler. Ama işçiler, Avrupa'daki çeşitli ilerici örgütlerin yaptığı « Bağımsızlık Savaşını » kutlama toplantılarına yığınsal olarak katıldılar. 52 yılın muhasebesini kendi açılarından, yani işçi sınıfı açısından yaptılar. Ve şu acı gerçekleri tesbit ettiler :

Türkiye' deki törenlere İran Şahı katıldı. Yüz karası bir olay bu. Şah İran halkını zulüm altında inleyen bir faşist, bir çeşit sultandır. Oysa Türkiye halkı Cumhuriyeti emperyalistleri ve sultanları kovarak kurmuştu. Demek ki ; bugün hala Türkiye, de emperyalistlerle, faşistlerle yakın ilişkiler içinde olan, Cumhuriyetin fikirlerine ve demokrasiye karşı bir iktidar var.

Türkiye, basta Amerika olmak üzere saldırgan emperyalist ülkelerin pençesinde hala kıvrılıyor. Halk, NATO'nun hizmetinde tutulan yarım milyonluk bir orduyu beslemek zorunda bırakılıyor. İkili anlaşmalar ve üslerle ülke her an patlamaya hazır bir barut fıçısı haline getirilmiştir.

Emekçiler, bağımsızlıktan yana olan herkes, sürekli baskılara uğramaktadır. İşçi sınıfına serbestçe örgütlenme özgürlüğü verilmemektedir. Faşist 141., 142. ve 146. maddeler hala yürürlüktedir. Teknikerlere, memurlara, öğretmenlere sendikalaşma hakkı bile tanınmamaktadır.

Müzmin işsizlik ve azgın hayat pahalılığı siddetlenerek kanser halini almıştır. Yoksul köylüler ağaların, tefeci-bezirganların pençesinde inliyor. Topraksız köylü ailelerinin sayısı durmadan büyüyor. 52 yılda köklü bir toprak reformu bile gerçekleştirilemedi.

Nüfusun yarısından fazlası hala okuma yazma bilmiyor. Üniversiteler paralı.

Susuzluk, ışsızlık, yol'suzluk, bakımsızlık, açlık, sefalet..

Ve el kapılarında ekmek parası aramakta zorunda bırakılan bizler. Batı Avrupa kapitalistleriyle Türk hükümetleri elele, bizleri kısıpaca almışlar, posamızı çıkarıncaya kadar sömürmek amacındalar. Fransız hükümeti haklarımızı çiğniyor, Türkiye'de gerici MC hükümeti sesini bile çıarmıyor. Eti senin, kemiği benim hesabı.

İşte, Cumhuriyet'in 52 yılında Türkiye'nin tablosu. Emekçi halk hâlâ demokrasiye ve bağımsızlığa, iş ve ekmek garantisine sahip değil.

« İmtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış bir kitleyiz ». propogandasıyla 52 yıldır halkın beyni yıkanmak isteniyor. Oysa gerçek bambaşka : fabrikaları, toprakları, hükümeti elinde tutan bir avuç sermayeci sınıfı (kapitalistler) ve bunların arasında en kodaman parabalaları (tekelciler) uluslararası sermayedarlarla birlikte başta işçi sınıfı olmak üzere milyonlarca emekçinin kanını emiyorlar.

Emekçiler, bu sömürüye son vermek istiyor. İşçi sınıfı, « imtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış » bir Türkiye yaratmanın kavgasını veriyor.

KURTULUŞ'UN 52. YILINDA TÜRKİYE HALKININ DEMOKRASI VE BAĞIMSIZLIK, İKTİSADI VE SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELESİ DEVAM EDİYOR. HEM DE DURMADAN GÜÇLENEREK, YENİ BOYUTLARA ULAŞARAK. 52. YIL MUHASEBESİNİN TEK OLUMLU NOKTASI BU.

VIYANA VE PARIS ELÇİLERİNİN ÖLDÜRÜLMESİ KİME YARADI ?

Türkiye'nin Viyana ve Paris elçileri, geçtiğimiz ay içinde öldürüldüler. Aradan aşağı yukarı bir ay geçmesine rağmen cinayetlerin failleri bulunamadı. Türkiye'de egemen çevreler ve gerici basın, bu fırsatı, suçu Türkiye'li ilerici devrimci güçlerin, Ermenilerin, Yunanlıların, Kürtlerin üstüne atarak halklar arasına nifak sokmak için alabildiğine kullandılar. Faşist ülkü ocakları yurtiçinde ve yurtdışında azınlıklara karşı mitingler düzenledi.

Oyun, yeni bir oyun değil. Gerici çevreler, patronlar, zaman zaman halkın dikkatini işsizlik, pahalılık gibi yakıcı sorunlardan başka tarafa çekmek, kamuoyunu ilerici, yurtsever güçlere karşı kışkırtmak üzere bu gibi cinayetlere başvurmaktan kaçınmaz. İstanbul'da Opera binasını yakmaktan tutuklanan, iskenceler gören işçilerin, gençlerin sonradan sucsuzlukları ispat edilip serbest bırakıldıkları hala hatırladadır.

Cinayetleri faşist bir örgüt düzenlemiş olabilir. Uluslararası polis servislerinin, elinde bunca imkan bulunmasına rağmen suçluları hala bulamaması, olayları CIA (Amerikan casusluk örgütü)

ve MIT gibi gizli servislerin desteklediğini, en azından cinayetlere göz yumduğunu düşündürüyor.

Bu kuşkuyu kuvvetlendiren bir başka delil de, daha ilk günlerde, hic bir şey belli değilken, fırtınalar koparan, « Kana kan ; intikam ! » çılgınlıklarıyla gösteriler düzenleyen, derhal suçu Yunanlılara, Kürtlere, Türkiye'li yurtseverlere atan çevrelerden bugün çıt çıkmaması.

İlerici, demokratik güçler, bunun gibi cinayetlere daima karşı olmuşlardır. Nitekim, gerek Türkiye'de, gerek Avrupa'da çeşitli ilerici kuruluşlar, sendikalar bildirilerinde, gazetelerinde olayları kınamış, bunların MIT ve CIA gibi gizli polis teşkilatlarının kışkırtması olabileceğine parmak basmışlardır.

Bu olaylarla ilgili olarak DISK Genel Başkanı Kemal Türkler, verdiği demecinde :

« Özellikle amacı politik olan bu tür kanlı saldırılar, emperyalizmin halkları bölme politikasına hizmet etmekte, halklararası dayanışmayı güçlendireceğine zayıflatmakta, ve barış içinde karşılıklı işbirliği ve dostluğu zedelemektedir » dedi.

DISK

DERGISİNİN 16. SAYISI ÇIKTI

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu' (DISK) nun aylık yayın organı DISK Dergisi yeniden çıkmaya başladı.

DISK, Mayıs ayında yapılan 5. Genel Kurulu'ndan sonra yeni bir atılım dönemine girdi. DISK dergisi bu olumlu gelişmenin bir ürünüdür. Derginin bu ilk çıkan sayısında, işçi sınıfının birliği, 141., 142. maddeler, Silili emekçilerin direnişi, barış ve silahsızlanma mücadelesinde sendikaların yeri, DISK in 12 Ekim seçimlerindeki tavrı, faşizm ve işçi sınıfının faşizme karşı mücadelesi, işçi sınıfı hareketinde bozguncu akımlar konularında yazılar vardır.

DISK Dergisini desteklemek, yaygınlaştırmak, tanıtmak, devrimci sendikal harekete bir katkıdır.

İsteme adresi :

DISK Dergisi

Merter Sitesi, Sendikalar Binası

Aksaray, İstanbul.

ARKADAŞ

BU GAZETE SENİNDİR.

OKU, OKUT.

ELDEN ELE İLET.

YAZI VE ELESTİRİLERİNİ
GÖNDER.

İŞYERİNDEKİ SORUNLARI
YAZ.

ÇUMITAS

Geyhun CAN

Yığıtçe verilmiş bir savaştır
Bugünden yarına kalacak olan
Yığıtçe yazılmış bir destandır
Bizlerden yarına kalacak olan.
Biliyoruz bugün azınlıktayız
Biliyoruz bugün dünden daha çok
Davamıza sahip çıkmaktayız,
Yarın daha da güçlü olacağız
Ve tüm haklarımızı patrone
Söke söke alacağız.
Biz Çumitaş işçileriyiz
Biz emeğimizin bekçileriyiz
Biz hiçbir zaman patron baskısına
Boyun eğmedik, asla eğmeyeceğiz.
Biz Çumitaş işçileriyiz
Davamıza sonunadek bağlıyız,
Biz Çumitaş işçileriyiz
Zulme pabuç bırakmayız.
Yağmurda, çamurda başladı savaşımlar
Kışı sırtımızda taşıdık usanmadan
Bahar bizimle geldi Çukurova'ya
Bizimle beraber büyüdü ağaçlar
Bahar bizimle geldi Toroslara
Bizimle beraber çağladı ırmaklar
Bizimle beraber kızardı elmalar

Ve bağlarda üzüm salkımlarıyla
Tarlada buğday başaklarıyla büyüdü
Yığıtçe sürdürdüğümüz savaşımlar.
Biz Çumitaş işçileriyiz
Yazın kavurucu sıcak tepemizde
Ve biz günlerce grev yerinde
Boğuşup durmaktayız.
Patron köpekleriyle.
Biz Çumitaşın korkusuz işçileriyiz
Yüzseksenikinci gününde grevimizin
Yürüdüğ Tarsus'tan kalkıp Mersin'e
Yürüdüğ kavurucu sıcakta alırdmadan
Daha da yürüyeceğiz gerekirse
Korkusuz adımlarımızla Ankara'ya
Varsın yazın kızgın sıcakta
Fital fitil işlesin beynimize
Biz haykıracağız gür sesimizle
Ve söke söke alacağız hakkımızı.
Varımız yoğunuz alınterimiz
Varımız yoğunuz el emeğimizin
Yarına miras bırakacak
Malımız yok bizim
Servetimiz yok bizim
Hanımız hamamımız yok.
Biz hak arama kavgası veriyoruz
Biz bir sınıf kavgası veriyoruz
Yani biz
Sınıfımızın destanını yazıyoruz
Yani biz
Kendi sınıf tarihimizi yazıyoruz
İşte budur bizden yarına kalacak olan
Grevimizin yüzseksendokuzuncu gününde ant içiyoruz
Yüzseksendokuz yıl daha geçse
Beklemeye kararlıyız
Grev yerinde.

TÜRK İŞÇİLERİ

213, rue Lafayette, PARIS 10ème. BOTzaris 86-50
Imprimerie Lenoise - LENS
Travail exécuté par des ouvriers
syndiqués
Directeur de la publication : TANGUY. Aubin